
www.caritasmallorca.org

Nota de premsa

Càritas presenta vuit propostes polítiques davant les eleccions generals per a construir una societat més justa

El seu objectiu és donar una resposta política concreta a les vulneracions de drets que afecten les persones en exclusió social.

Amb motiu de les pròximes eleccions generals del 23 de juliol, i tal com ha fet en les últimes convocatòries electorals, Càritas ha presentat als partits polítics una bateria de propostes per a atallar la situació de vulnerabilitat que viuen una de cada quatre persones al nostre país, amb l'objectiu que siguin introduïdes en els programes electorals.

Sota el títol "[Proposades de Càritas davant les eleccions generals 2023](#)", el document desenvolupa un total de vuit mesures concretes, que ja han començat a presentar-se als diferents grups de l'arc parlamentari. "L'objectiu és contribuir a aconseguir un marc legislatiu que garanteixi els Drets Humans per al conjunt de la societat, prestant especial atenció a les persones que majors dificultats tenen per a accedir a ells a causa de realitats de pobresa i exclusió", explica **Ana Abril**, coordinadora de l'equip d'Incidència Política de Càritas Española.

Prioritats de les persones acompanyades

Aquesta bateria d'iniciatives -que s'han vingut presentant en les últimes convocatòries electorals amb un resultat positiu, ja que s'han vist reflectides d'alguna manera en la normativa aprovada durant la legislatura- són el resultat d'un procés de consulta que es va iniciar al febrer de 2022 i en el qual van participar prop de 1.000 persones en situació d'exclusió acompanyades per Càritas en tot el territori.

Dividits en 95 grups de reflexió, els participants de diferents programes de les Càritas Diocesanes han identificat aquells drets que requereixen ser garantits per a possibilitar la seva plena participació en la societat. Per a completar aquesta foto fixa de la realitat social del nostre país, Càritas ha completat l'anàlisi a través del seu observatori de la realitat i de les constatacions dels informes FOESSA.

Càritas reivindica el seu paper com a agent actiu de transformació de la societat, tant a nivell local

com global. Una missió que ve confirmada per la seva important base social (73.661 voluntaris i més de 2,6 milions de persones participants a Espanya i en projectes de cooperació internacional) i la seva àmplia presència territorial (70 Càritas Diocesanes i més de 5.400 Càritas Parroquials) com a organisme qualificat del servei organitzat de la fraternitat de les comunitats cristianes.

“Càritas presenta aquestes propostes legislatives des de la constatació que, quan s'estableixen prioritats polítiques, i es desenvolupa un procés que involucra la societat i als qui tenen la competència de governar i legislar, finalment s'aproven polítiques que tenen com a eix principal a les persones que més ho necessiten”, subratlla Ana Abril.

Vuit propostes per a “una societat més justa i fraterna”

Aquestes són, en síntesi, les vuit propostes que Càritas presenta davant la convocatòria electoral del pròxim 23J:

1. Garantir l'efectivitat dels drets humans. Càritas suggereix la modificació de la Llei de Tractats i altres Acords Internacionals i la creació del Comitè de Seguiment de les Resolucions dels Òrgans Internacionals de Drets Humans. El seu objectiu és que totes les persones a Espanya tinguin garantits de manera efectiva els drets continguts en l'article 25 de la Declaració Universal de Drets Humans.

Aquest article estableix el contingut mínim que un ésser humà necessita per a tenir un nivell de vida adequat, és a dir, accés a l'alimentació, a l'habitatge i als seus subministraments (energia, aigua, internet), al vestit, a l'assistència mèdica, als serveis socials i a assegurances (en cas de desocupació, malaltia, invalidesa, viduitat o vellesa).

“La clau és que al nostre país hi hagi vies de garantia del compliment d'aquest article 25 de la Declaració Universal de Drets Humans, que conté el suport que tota persona necessita per a poder viure amb dignitat en poder accedir a un nivell de vida adequat que li assegura salut i benestar”, explica **Sonia Olea**, de l'equip d'Incidència Política de Càritas Española.

2. Prevenció de l'exclusió residencial de persones en situació de vulnerabilitat. Segons l'informe “[Evolució de la cohesió social i Conseqüències de la COVID-19 a Espanya](#)”, presentat a inicis de 2022, una de cada cinc famílies al nostre país sofreix exclusió residencial, és a dir, que tenen greus dificultats en relació a l'accés i al manteniment de l'habitatge. En el cas de les llars en pobresa severa, aquest percentatge augmenta fins al 69%.

De fet, unes 174.000 famílies acompanyades per Càritas (11,6%) reconeixien haver sofert algun tipus d'amenaça d'expulsió del seu habitatge, segons l'informe “[Un any acumulant crisi. La realitat de les famílies acompanyades per Càritas al gener de 2021](#)”.

Enfront d'aquesta situació, Càritas recomana la modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil per a assegurar que les persones vulnerables no puguin ser desallotjades de la seva llar en tant no es garanteixi l'accés a una ajuda econòmica per al manteniment de l'habitatge o l'opció d'un habitatge alternatiu. Aquesta proposta respon als [Dictàmens i Recomanacions del Comitè de Drets Econòmics i Culturals](#) (DESC) de Nacions Unides.

3. Desenvolupar un Pla Integral de Cures. Càritas proposa treballar des del diàleg i la participació en un pla ambiciós i transversal que suposi un avanç en la garantia de les cures en totes les etapes de la vida, especialment de les persones que es troben en risc o en situació de pobresa.

“La realitat posa en relleu la necessitat de garantir que totes les persones en les diverses etapes de la vida tinguin accés a les cures i d'enfortir els drets laborals dels qui els presten. Les cures són un repte essencial de la nostra societat i han de garantir-se per a totes les persones, per això aquest pla ha de tenir en compte la realitat de les persones més vulnerables”, explica Ana Abril.

4. Garantir el dret a una bona administració. Càritas recorda que les administracions públiques tenen el deure de garantir el dret de totes les persones administrades a triar si es comuniquen amb elles a través de mitjans electrònics o no per a l'exercici dels seus drets i obligacions.

Segons el “[Evolució de la cohesió social i conseqüències de la COVID-19 a Espanya](#)”, una de cada tres persones al nostre país sofreixen els efectes de la bretxa digital. L'apagada digital s'enceba a més amb les llars en situació d'exclusió severa (51,2%).

“Els ciutadans tenen dret a relacionar-se amb les administracions públiques de manera directa. No obstant això, una vegada acabada les limitacions imposades per la pandèmia, hem comprovat que l'administració continua ‘absent’. A més, s'han multiplicat els procediments electrònics i l'exigència de cites prèvies. En la pràctica la dificultat per a fer un tràmit davant l'administració pública suposa una pèrdua d'oportunitats o la impossibilitat d'accés a un dret reconegut com ocorre, per exemple, amb l'Ingrés Mínim Vital, en molts casos l'únic ingrés d'una família”, assenyala María Segurado, de l'equip d'Incidència Política de Càritas Española.

5. Desenvolupar polítiques d'ocupació resilents i inclusives Càritas recomana que el Sistema Nacional d'Ocupació atalli les deficiències del mercat de treball i les adapti a les noves realitats socials, posant el focus en els col·lectius de persones amb un accés més complicat a l'ocupació decent. Per a això, Càritas suggereix que la nova Agència Espanyola d'Ocupació planifiqui i coordini polítiques d'ocupació que garanteixin una ocupabilitat adequada tenint en compte la situació personal i familiar de la persona treballadora facilitant la conciliació.

Seguint aquesta línia, és necessari que es duguin a terme programes formatius que estiguin acompanyats d'accions socioeducatives orientades a desenvolupar habilitats i capacitats en la població més vulnerable. “En definitiva, busquem unes polítiques públiques que generin un mercat laboral més resilient per a les persones que sofreixen una situació de major vulneració”, indica **Pedro Carceller**, de l'equip d'Incidència Política de Càritas Española.

En relació a les treballadores de la llar, Càritas reclama continuar amb l'equiparació real i completa en matèria de drets laborals i de seguretat social amb la resta de treballadors del règim general i una diferenciació professional entre la cura de persones i de la llar.

6. Promoure una política migratòria que contempli oportunitats més enllà del mercat laboral. Càritas coneix bé les moltes dificultats de les persones migrants per a accedir al nostre territori de manera legal i segura davant la falta de vies no vinculades necessàriament al mercat laboral. Per això, Càritas demana revisar les condicions d'accés regular per a garantir la igualtat de tracte de totes les persones estrangeres, així com l'accés a una autorització de residència que contempli altres

requisits no vinculats necessàriament a comptar amb contracte de treball.

“La reagrupació familiar -per exemple- és una via legal i segura, però en molts casos no és possible perquè si bé s'han flexibilitzat els requisits des del punt de vista econòmic, la principal dificultat per a les persones migrants continua sent l'accés a l'habitatge. Molts no tenen possibilitats de llogar perquè les condicions són inassolibles”, explica María Segurado.

7. Protecció efectiva de les víctimes de violència masclista. Càritas recomana ampliar el concepte de violència de gènere -previst en la Llei orgànica- a totes les formes de violència masclista. A més, sol·licita unificar a nivell estatal els criteris i flexibilitzar els procediments d'acreditació de la condició de víctima per a garantir així l'accés efectiu a drets de totes les dones que sofreixen violència masclista en qualsevol àmbit de la seva vida amb independència del territori i de la seva situació administrativa.

“La normativa estatal contempla un concepte restrictiu de violència masclista el que limita el seu àmbit d'aplicació i protecció. A nivell autonòmic, a més existeix diversitat en relació amb el concepte i el procés d'acreditació de la condició de víctima el que provoca diferències en funció del territori en l'accés a drets (habitatge, ocupació ...), mesures de protecció o a prestacions socials”, assegura Raquel Benito, de l'equip d'Incidència Política de Càritas Española.

8. Garantir que la cooperació al desenvolupament contribueixi a l'enfortiment de la societat civil en tercers països. Càritas considera que el nostre país ha d'escometre polítiques en les quals es prioritzi l'enfortiment de la societat civil en els distintos estats en els quals hi hagi presència de la cooperació espanyola, amb l'objectiu de contribuir a la construcció de la pau mitjançant el desenvolupament de les comunitats i enfortiment de les institucions locals.

“Volem que les polítiques de cooperació d'Espanya facin costat a la societat civil i protegeixin els defensors de Drets Humans en aquells països on hi ha una enorme repressió”, indica Pedro Carceller.